

Skriverembedet og Størstedelen af de løbende Forretninger, som f. Ex. Afholdelse af Auctioner og Eligt; til disse maa Retsbetjenten have en Mænd, da han jo i Reglen ikke selv vil kunne overkomme at udføre dem. Naar derfor ikke særegne Omstændigheder ere tilstede, troer jeg, at, hvor et Skriverembede er forenet med Dommerembedet, vil det være nødvendigt at have 2 Fuldmægtige og 1 Skriver. Jeg skulde saaledes blot henstille til Thinget, hvorvidt det vil finde det nødvendigt at vedtage de øvrige af Udvalgets Endringsforslag, men derimod indstændigt anmode det om ikke at vedtage Forslaget under Nr. 2.

Ordføreren: Jeg kan godt forstaae, at den høitærede Minister ikke kan slutte sig til dette Forslag, naar han gaaer ud fra, at saafremt der ikke foreligger Indstilling fra vedkommende Embedsmand om, at han kan faae en Skriver for under 200 Rd., da maa han have 200 Rd. dertil. Men dette er ikke det eneste Hensyn, Udvalget maa tage. Udvalget maa tage Hensyn til, hvad der i Almindelighed indrømmes lignende Embedsmænd paa andre Steder. Det er bekjendt — hvad den høitærede Minister veed bedre end Udvalget, skjøndt Udvalget veed det saa godt — at det paa ingen Maade gaaer an at holde sig til vedkommende Embedsmands Indberetning, thi da vilde Afgjørelsen blive i høieste Grad ulige, da Indberetningerne vilde være villedende for mange Embeders Vedkommende, naar Udvalget holdt sig dertil. Man maa holde sig til en Sammenligning med lignende Embeder, og gjør man det, vil det vise sig, at 170 Rd. til en Skriver slet ikke er noget Ualmindeligt, men maa ansees som passende. Jeg vil blot som et stærkt Exempel i modsat Retning minde den høitærede Minister om Lovudkastets Forslag med Hensyn til Vederlaget for Skjelskør Byfogedembede. Med Hensyn til dette havde vedkommende Embedsmand indstillet, at han kunde notes med 120 Rd. til en Skriver og 150 Rd. til en anden; men der havde den høitærede Minister fundet, at han godt kunde notes med 120 Rd. til hver af disse, skjøndt Embedsmanden havde erklæret, at han til den ene behøvede 150

Rd. Altsaa der har Ministeren, skjøndt han havde denne Erklæring fra Embedsmanden om, at han behøvede 120 Rd. og 150 Rd., ikke engang holdt sig dertil, men er gaaet derunder, og det er først ved et Endringsforslag, efter at nye Oplysninger ere komne tilstede, at han er kommen til at foreslaae 150 Rd. for den ene Skriver. Dette viser altsaa, at den høitærede Minister ikke selv følger som Regel det, han opgav for os, at slutte sig til Embedsmandens Indstilling, naar den var under 200 Rd. Det er Udvalgets Mening, at 150 Rd. til en Skriver, naar der desuden er en Fuldmægtig, ved dette lille Embede vil være tilstrækkeligt. Med Hensyn til Embedet i Maribo har den høitærede Minister meent, at der for dette Embede nødvendig maatte være 2 Fuldmægtige og 1 Skriver, medens Udvalget har fundet, at 1 Fuldmægtig og 2 Skrivere vilde være tilstrækkeligt. Vi have i vor Motivering deraf udtryffeligt erklæret, at vi, af Hensyn til at Fuldmægtigenes Antal indskrænkes til 1, foreslaae at give begge disse Skrivere hver 200 Rd. Dette er noget ganske Extraordinært; der kunde have været Grund for Udvalget, uden at man derved vilde være fravegen tidligere Regler, til for den ene af disse Skrivere at foreslaae en Nedsættelse til 150 eller 170 Rd., men vi have beholdt 200 Rd. for hver af disse Skrivere netop af Hensyn til, at man indskrænkede Fuldmægtigenes Antal til een. Nu er det ikke, som vi stadig maae erindre ved slige Lovforslags Behandling, nogen Norm for vedkommende Embedsmand, at han skal have det Beløb, der her tilstaaes ham til Lønning, netop fordeelt saaledes, som man her har beregnet ham det. Han kan meget godt give en Mænd, der nærmer sig til at kunne udføre det Samme som en Fuldmægtig, over 200 Rd., ja 250 eller 300 Rd. mod istedet derfor at give den anden Skriver noget Mindre; dette kan han indrette, som han selv synes. Jeg siger dette kun for at antyde, ad hvilken Vej Udvalget er kommet til at foreslaae, hvad det har foreslaaet. Dette Embede er netop af dem, hvor vi have troet, at hvis der efter dets Udstrækning burde indrømmes to Fuldmægtige, saa maatte man komme til paa de allerfleste Steder at indrømme to Fuldmæg-